

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
запровадження військової служби за міжнародним добровольчим
контрактом

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992, № 27, ст.385):

1) частину шосту статті 2 доповнити абзацом десятим такого змісту:

«військова служба за міжнародним добровольчим контрактом»;

2) абзац перший пункту 2 частини восьмої статті 23 після слова «контрактом» доповнити словами та символами «(крім військовослужбовців, які проходять військову службу за міжнародним добровольчим контрактом відповідно до статей 20⁻³ і 20⁻⁴ цього Закону)»;

3) доповнити статтями 20⁻³ і 20⁻⁴ такого змісту:

«Стаття 20⁻³. Військова служба за міжнародним добровольчим контрактом

1. Міжнародний добровольчий контракт – особливий вид контракту про проходження військової служби, що укладається на добровільних засадах з особою, яка перебуває за межами України, з метою її прийняття на військову службу у Збройних Силах України, Державній спеціальній службі транспорту, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України або іншому військовому формуванні України, утвореному відповідно до закону.

2. Міжнародний добровольчий контракт можуть укласти:

1) громадяни України, які на момент укладення контракту перебувають за межами України;

2) іноземці;

3) особи без громадянства.

3. Міжнародний добровольчий контракт укладається у закордонній дипломатичній установі України. Від імені Міністерства оборони України та інших центральних органів виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями, міжнародний добровольчий контракт підписують уповноважені посадові особи дипломатичної служби у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Закордонна дипломатична установа України здійснює встановлення особи кандидата, який бажає укласти міжнародний добровольчий контракт, проводить перевірку поданих ним документів, перевірку щодо наявності обставин, які унеможливають прийняття особи на військову службу, інші

перевірки у випадках та у порядку, визначених законодавством, а також отримує від уповноваженого органу військового управління погодження щодо укладення контракту з кандидатом.

5. До укладення міжнародного добровольчого контракту проводяться у встановленому законодавством порядку визначення придатності кандидата до військової служби за станом здоров'я, професійно-психологічний відбір та здійснюються інші необхідні заходи. Під час укладення міжнародного добровольчого контракту враховуються побажання кандидата щодо військового формування та підрозділу, у яких кандидат бажає проходити службу.

6. Міжнародний добровольчий контракт укладається строком від 1 до 5 років залежно від згоди сторін.

7. Військова служба за міжнародним добровольчим контрактом є видом військової служби за контрактом. Відносини, пов'язані із укладенням міжнародного добровольчого контракту, проходженням військової служби, а також припиненням (розірванням) такого контракту регулюються нормами, які визначають порядок проходження в Україні військової служби за контрактом у відповідних військових формуваннях, з урахуванням особливостей, встановлених статтями 20⁻³ і 20⁻⁴ цього Закону.

Стаття 20⁻⁴. Особливості правового статусу осіб, прийнятих на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом

1. До осіб, прийнятих на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом, не застосовується положення пункту 2 частини восьмої статті 23 цього Закону щодо продовження дії контракту понад встановлені строки.

2. Переведення на іншу посаду, в іншу військову частину (підрозділ) або у підпорядкування інших підрозділів військовослужбовців, прийнятих на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом, здійснюється виключно за згодою таких військовослужбовців.

3. Особи, які вступили на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом, після закінчення строку такого контракту мають право на перетинання державного кордону України та виїзд з території України, у тому числі під час дії правового режиму воєнного стану або особливого періоду, а громадяни України також протягом трьох місяців з дня закінчення строку контракту не підлягають призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період.

4. Військовослужбовці, які проходять військову службу за міжнародним добровольчим контрактом, після закінчення строку відповідного контракту мають право укласти новий міжнародний добровольчий контракт.

5. Протягом військової служби за міжнародним добровольчим контрактом військовослужбовці користуються усіма правами та пільгами, визначеними законодавством про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей.

6. Іноземці та особи без громадянства, які вступають на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом, мають право за їх бажанням проходити військову службу під новим ім'ям та отримати документ, що посвідчує особу, а також усі інші необхідні документи, оформлені на таке ім'я. Порядок реалізації цього права визначається Кабінетом Міністрів України.».

2. Статтю 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 44, ст.416) доповнити частиною 7⁻¹ такого змісту:

«7⁻¹. Не підлягають призову на військову службу під час мобілізації протягом 3 місяців з дня звільнення з військової служби у зв'язку із закінченням строку контракту військовозобов'язані та резервісти, які під час дії воєнного стану були прийняті на військову службу за міжнародним добровольчим контрактом відповідно до статей 20⁻³ і 20⁻⁴ Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу». Такі особи в зазначений період можуть бути призвані на військову службу за їх згодою.».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити розроблення та перегляд нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Руслан СТЕФАНЧУК

